

Danielin kirja - Numero kaksitoista

Pimeys

Jeff Pippenger

2023-12-07

Jumalan inspiroimassa sanassa kahdesti toistettu sana tai ilmaus on toisen enkelin sanoman vertauskuva.

Ja Nebukadnessarin toisen hallitusvuoden aikana Nebukadnessar näki unia, ja hänen henkensä tuli levottomaksi, niin että uni pakeni häneltä. Silloin kuningas käski kutsua tietäjät ja noidat ja velhot ja kaldealaiset ilmoittamaan kuninkaalle hänen unensa. Niin he tulivat ja astuivat kuninkaan eteen. Ja kuningas sanoi heille: Minä olen nähnyt unen, ja minun henkeni on levoton saadakseni tietää unen. Daniel 2:1–3.

Yön ”pimeydessä” Nebukadnessar näki unta kuvapatsaasta, mutta hän ei kyennyt palauttamaan unta mieleensä. Yöllisessä unessa hän näki unta kuvapatsaasta, mutta uni kuvapatsaasta oli hänen ymmärrykselleen yhtä pimeä kuin se yö, jona hän oli sen nähnyt.

Silloin kaldealaiset puhuivat kuninkaalle arameaksi: Oi kuningas, elä iankaikkisesti! Kerro palvelijoillesi uni, niin me ilmoitamme sen selityksen. Kuningas vastasi ja sanoi kaldealaisille: Asia on minulta mennyt; ellette tee minulle tiettäväksi unta ynnä sen selitystä, teidät hakataan kappaleiksi, ja teidän huoneenne tehdään sontaläjäksi. Mutta jos te ilmoitatte unen ja sen selityksen, te saatte minulta lahjoja ja palkintoja ja suuren kunnian; sentähden ilmoittakaa minulle uni ja sen selitys. Daniel 2:4–7.

Nebukadnessarin kuvapatsasunesta annetun koetuksen tarkoituksena oli osoittaa, kuka kykenee antamaan oikean profeetallisen kuvauksen pimeyteen verhoutuneesta kuvapatsaasta sekä tulkinnan unen sisällöstä. Toisen enkelin sanoma, johon Milleriittien historiassa yhtyi Keskiyön huudon sanoma, oli saanut esikuvansa Eliassa Karmelinvuoren kamppailussa. Sekin oli koetus, joka toisi ilmi paitsi sen, kuka oli tosi Jumala, myös sen, kuka oli tosi profeetta. William Miller, jonka sisar White nimenomaisesti sanoo olleen Elian esikuva, edusti Eliaa Karmelinvuorella. Kuitenkaan edustettuna ei ollut niinkään William Miller itse kuin ne profeetallisen tulkinnan säännöt, jotka hänet oli johdatettu ymmärtämään. Karmelinvuorella miespuolisen jumalan Baalin profeetat ja naispuolisen jumalattaren Astarten profeetat osoitettiin vääriksi profeetoiksi. Milleriittien historiassa protestanttiset kirkot osoitettiin vääriksi profeetoiksi, kuten Karmelinvuori oli esikuvallisesti ilmaissut.

Kun protestanttiset kirkot ilmaisivat hylkäävänsä William Millerin profeetallisen tulkinnan säännöt, niistä tuli Rooman tyttäriä. Profeetallisesti tytär on äitinsä kuva. Se koetus, jossa protestantit epäonnistuivat milleriläisessä historiassa, oli se koetus, joka yksilöi ja tuotti pedon kuvan (tyttären). Juuri siinä todellisen protestantismin sarvi ilmeni vastakohtana luopioprotestantismin sarvelle. Nebukadnessar vaati tulkintaa, ja näin tehdessään hän kaitselmuksellisesti oli osallisena sekä väärin että tosi profeettojen ilmenemisen tuottamisessa.

He vastasivat jälleen ja sanoivat: Kuningas kertokoon palvelijoillensa unen, niin me ilmoitamme sen selityksen. Kuningas vastasi ja sanoi: Minä tiedän varmasti, että te tahdotte voittaa aikaa, koska näette asian kadonneen minulta. Mutta jos ette ilmoita minulle unta, teitä varten on vain yksi tuomio; sillä te olette valmistaneet valheellisia ja turmeltuneita sanoja puhuaksenne minun edessäni, kunnes aika muuttuu; sentähden kertokaa minulle uni, niin minä tiedän, että voitte ilmoittaa minulle sen selityksen. Daniel 2:7–9.

Koetusaikojen päättyessä se ero, joka oli osoitettu Karmelinvuorella ja 22. lokakuuta 1844, havainnollistettiin myös Danielin kirjan toisessa luvussa. Karmelinvuoren, milleriläisen historian ja Nebukadnessarin kuvapatsasun kolmen profeettallisen esityksen painopiste on oikeassa profeettallisessa tulkinnassa, jota edustavat Elia, Miller ja Daniel. Unen tulkinta on se sanoma, joka avataan siinä historiassa, jossa kaksi profeettojen luokkaa tulee ilmi.

Kaldealaiset vastasivat kuninkaan edessä ja sanoivat: ”Ei ole maan päällä ihmistä, joka voisi ilmoittaa kuninkaalle tätä asiaa; sentähden ei yksikään kuningas, herra eikä hallitsija ole vaatinut sellaista yhdeltäkään tietäjältä, astrologilta tai kaldealaiselta. Ja se, mitä kuningas vaatii, on harvinainen asia, eikä ole ketään muuta, joka voisi sen ilmoittaa kuninkaan edessä, paitsi jumalat, joiden asuinsija ei ole lihan luona.” Tämän tähden kuningas vihastui ja joutui suureen raivoon, ja hän käski hävittää kaikki Babylonin viisaat miehet. Daniel 2:10–12.

Karmelinvuorella Elia esitti koetuksen, eikä hänen esittämänsä koetus ollut ainoastaan tarkoitettu ilmaisemaan, kuka oli tosi Jumala, vaan myös sen, kuka oli tosi profeetta. Danielin kirjan toisessa luvussa juuri kaldealaiset määrittelevät koetuksen, joka paljasti eron toden ja väärän välillä. He selittävät, että tulkinta, jota Nebukadnessar etsii, voidaan saada tietoon vain Jumalan kautta eikä ihmisten avulla. He valittivat myös, että Nebukadnessarin ja hänen uskonnollisten viisaidensa välinen suhde oli virheellinen, kun he sanovat, että ”mitä kuningas vaatii, on harvinaista”. He toivovat, että kuningas, joka edustaa valtiota, pysyisi erossa uskonnollisesta alueesta, jonka suhteen heidän on ymmärretty olevan auktoriteetteja. He eivät vastusta kirkon ja valtion yhdistämisen periaatteita, vaan he vastustavat sitä, että Nebukadnessar, valtiota edustaen, vaatii saavansa hallita kirkkoa. Heille kirkon ja valtion välinen suhde olisi hyväksyttävä, jos uskonnolliset johtajat hallitsisivat valtiota. Pedon kuvan koetus on se, jossa me ratkaisemme iankaikkisen kohtalomme — samoin kuin Nebukadnessarin unikuva — se on elämän ja kuoleman koetus.

Ja käsky annettiin, että viisaat miehet oli surmattava; ja Danielia ja hänen tovereitaan etsittiin surmattaviksi. Silloin Daniel vastasi neuvokkaasti ja viisaasti Arjokille, kuninkaan henkivartioston päällikölle, joka oli lähtenyt surmaamaan Babylonin viisaat miehet: Hän vastasi ja sanoi Arjokille, kuninkaan päällikölle: Miksi käsky on niin jyrkkä kuninkaalta? Silloin Arjok ilmoitti asian Danielille. Daniel 2:13–15.

Kun Daniel valaistaan ymmärtämään tuon vielä tuntemattoman patsaan unen elämän- ja kuolemantilannetta, hän edustaa niiden sadan neljäkymmenenneljän tuhannen valistumista siihen tosiasiaan, että he elävät kolmivaiheisen koetusprosessin toisen ja näkyvän koetuksen historian aikana. Mutta Daniel ei ainoastaan edusta niitä, jotka ovat valinneet syödä oikean ruokavalion ja siten läpäisseet ensimmäisen koetuksen, vaan hän edustaa myös sitä inhimillistä edustajaa, jolle

Jumala oli antanut erityisen ymmärryksen raamatullisesta profetiasta.

Mutta näille neljälle nuorukaiselle Jumala antoi tiedon ja taidon kaikessa kirjallisuudessa ja viisaudessa; ja Daniel ymmärsi kaikki näyt ja unet. Daniel 1:17.

Vaikka kaikki neljä uskollista heprealaista läpäisivät ruokavaliokoetuksen, Daniel valittiin näkyjen ja unien sanansaattajaksi. Daniel edustaa profeetallista sanansaattajaa, jollaisena häntä edustavat Elia, Johannes Kastaja, Johannes Ilmestyksensaja, William Miller ja Future for America. Profeetallista sanansaattajaa ei koskaan eroteta profeetallisesta koetuksesta.

Kristuksen aikana ne, jotka hylkäsivät Johanneksen todistuksen, eivät voineet hyötyä Jeesuksesta. Milleriläisessä historiassa ne, jotka hylkäsivät ensimmäisen sanoman (jota William Miller edusti), eivät voineet hyötyä toisesta sanomasta. Kummassakin historiassa uskolliset eivät käsittäneet, mihin koetusprosessi oli johtamassa. Opetuslapset kieltäytyivät näkemästä ristiä, vaikka heille oli selvästi sanottu, että sen tuli tapahtua. Milleriläiset eivät voineet nähdä suurta pettymystä. Daniel, kun Arjok ilmoitti hänelle Nebukadnessarin patsasuneen liittyvistä elämän ja kuoleman olosuhteista, ei tiennyt, mikä unen sisältö oli tai mihin patsaskoetus oli johtamassa. Hän tiesi ainoastaan, että kyseessä oli elämän ja kuoleman tilanne. Daniel tarvitsi sen vuoksi aikaa ymmärtääkseen selityksen.

Sitten Daniel meni sisälle ja pyysi kuninkaalta, että tämä antaisi hänelle aikaa ja että hän ilmoittaisi kuninkaalle selityksen. Daniel 2:16.

Daniel oli osoittanut uskoa siihen ruokavalioon (menetelmään), jonka hän oli päättänyt omaksua ensimmäisessä koetuksessa. Sen tähden hänelle annettiin aikaa, niin kuin opetuslapsille Kristuksen aikana. Se aika, joka opetuslapsille annettiin, oli Kristuksen kuoleman, hautaamisen, ylösnousemuksen ja hänen ensimmäisen taivaaseenastumisensa välinen ajanjakso, ennen kuin Hän kohtasi opetuslapset Emmauksen tiellä ja sitten jälleen yläsalissa. Sitten ajan päättyessä Hän puhalsi heidän päälleen Pyhän Hengen.

Ja tämän sanottuaan hän puhalsi heidän päälleen ja sanoi heille: Ottakaa Pyhä Henki. Johannes 20:22.

Hesekiel profetoi, ja kuolleet luut tulivat yhteen. Sitten Hesekiel profetoi jälleen, ja Pyhä Henki puhallettiin vastamuodostuneisiin ruumiisiin, ja ne nousivat pystyyn suurena sotajoukkona. Kun Kristus puhalsi opetuslasten päälle, Hän avasi heidän ymmärryksensä.

Sitten hän avasi heidän ymmärryksensä, niin että he ymmärtäisivät kirjoitukset. Luuk. 24:25.

Kaikki profeetat puhuvat maailman lopusta, eikä Daniel ole poikkeus. Aika, jota hän pyysi, oli ajanjakso, jonka kuluessa hän saattoi saada valaistusta. Milleriläisten odotusaika ulottui ensimmäisestä pettymyksestä siihen asti, kunnes he ymmärsivät olevansa viipymisen ajassa yhteydessä Matteuksen kahdennenkymmenennenviidennen luvun ja Habakukin toisen luvun profetioihin. Viipymisen ajan historia Milleriläisten historiassa täyttyi toisen enkelin sanoman aikana. Danielin toinen luku esittää samaa historiaa, joten hänen aikapyyntönsä on profeetallisesti yhdenmukainen Milleriläisten viipymisen ajan kanssa. Sen tähden Danielin aikapyyntö ja

Milleriläisten viipymisen aika kuvaavat sadanneljänkymmenenneljäntuhannen viipymisen aikaa, joka alkoi 18. heinäkuuta 2020.

Danielin pyyntö saada aikaa ymmärtääkseen Nebukadnessarin patsasunen merkitys esitetään Ilmestyskirjan luvussa yksitoista niiksi kolmeksi ja puoleksi päiväksi, joiden ajan kaksi todistajaa makaa kuolleen kadulla. Ilmestyskirjan yhdentoista luvun kolmen ja puolen päivän historiassa, noiden kolmen ja puolen päivän, jotka vertauskuvallisesti edustavat profeetallista erämaata, kuuluu ääni, joka huutaa. Ihmisääni, jota Puolustaja käyttää herättääkseen kuivat, kuolleet luut ja saattaakseen ne elämään, esitetään Danielissa, jolle annetaan profeetallinen ilmestys siitä, mikä uni oli ja mitä se edusti. Erämaassa huutavalle äänelle on annettu profeetallinen ymmärrys unista ja näyistä, kuten Daniel edustaa. Ääni huutaa ja siten osoittaa, että sille on annettu keskiyön huudon sanoma, ja huuto annetaan keskiyöllä, mikä edustaa pimeyttä.

Syvimmässä pimeydessä keskiyöllä äänelle (Daniel) annettiin ymmärrys sanomasta, joka oli verhottu pimeyteen. Äänelle (Hesekiel) annettu käsky on profetoida kuolleille kuiville luille. Kun hän tekee niin, Puolustaja puhalletaan kadulla makaavien kuolleiden päälle, ja heidät ”virvoitetaan”. Mutta virvoitus toteutuu ainoastaan rukouksen kautta. Rukous on tienviitta niiden kuolleiden kuivien luiden virvoittamisen historiassa, jotka on surmattu kadulla. Daniel edustaa profeetallisesti tuota tienviittoa juuri siinä asianmukaisessa kohdassa, jossa tienviitta tunnustetaan.

”Todellisen jumalisuuden elpymisen keskuudessamme on suurin ja kiireellisin kaikista tarpeistamme. Sen tavoittelemisen tulisi olla ensimmäinen työmme. Herran siunauksen saamiseksi on ponnisteltava vakavasti, ei siksi, ettei Jumala olisi halukas antamaan siunaustaan meille, vaan siksi, ettemme ole valmiita vastaanottamaan sitä. Taivaallinen Isämme on halukkaampi antamaan Pyhän Henkensä niille, jotka sitä Häneltä pyytävät, kuin maalliset vanhemmat ovat antamaan hyviä lahjoja lapsilleen. Mutta meidän tehtävämme on tunnustuksen, nöyrytyksen, parannuksen ja hartaiden rukousten kautta täyttää ne ehdot, joilla Jumala on luvannut antaa meille siunauksensa. Elpymistä voidaan odottaa vain vastauksena rukoukseen. Niin kauan kuin kansa on näin vailla Jumalan Pyhää Henkeä, se ei voi arvostaa sanan julistusta; mutta kun Hengen voima koskettaa heidän sydämiään, silloin pidetyt esitykset eivät jää vaille vaikutusta. Jumalan sanan opetusten ohjaamina, Hänen Henkensä ilmenemisen yhteydessä ja tervettä harkintaa noudattaen ne, jotka osallistuvat kokouksiimme, saavat kallisarvoisen kokemuksen ja kotiin palatessaan ovat valmiita vaikuttamaan terveellisesti.”

”Vanhat lipunkantajat tiesivät, mitä merkitsi kamppailla Jumalan kanssa rukouksessa ja iloita Hänen Henkensä vuodattamisesta. Mutta nämä poistuvat toiminnan näyttämöltä; ja ketkä nousevat täyttämään heidän paikkansa? Kuinka on nousevan sukupolven laita? Ovatko he kääntyneet Jumalan puoleen? Olemmeko valveilla sen työn suhteen, joka on käynnissä taivaallisessa pyhäkössä, vai odotammeko, että jokin pakottava voima tulisi seurakunnan päälle, ennen kuin heräämme? Toivommeko näkevämme koko seurakunnan virkoavan? Sitä aikaa ei tule koskaan.”

”Seurakunnassa on henkilöitä, jotka eivät ole kääntyneet eivätkä yhdy vakavaan, läpimurtoon johtavaan rukoukseen. Meidän on ryhdyttävä työhön yksilöinä. Meidän on rukoiltava enemmän ja puhuttava vähemmän. Vääryys on lisääntynyt, ja kansaa on opetettava olemaan

tyytymättä jumalisuuden ulkonaiseen muotoon ilman henkeä ja voimaa. Jos olemme vakavasti suuntautuneet tutkimaan omaa sydäntämme, panemaan pois syntimme ja oikaisemaan pahat taipumuksemme, sielumme eivät ylpeydessään tavoittele turhuutta; me emme luota itseemme, vaan meillä on pysyvä tietoisuus siitä, että meidän riittävyys on Jumalasta.” Selected Messages, kirja 1, 121, 122.

Koska Daniel uskoi siihen ravintoon, jonka hän oli valinnut syödäkseen, hänet johdatettiin sen jälkeen näkyvään koettelemusprosessiin, joka edellytti häntä käyttämään sitä menetelmää, jota hänen ruokavalionsa edusti: ensin lupaamaan, että hänen Jumalansa ilmoittaisi unen ja selittäisi sen, ja sen jälkeen esittämään tuon unen kuninkaalle. Hänellä oli oikea ravinto eli oikea menetelmä, ja sitten hänen tuli näkyvästi ilmaista uskonsa esittämällä sanoma Nebukadnessarin kuvapatsas-unesta, joka oli täydellisessä ”pimeydessä”. Hänen seuraava toimintansa oli hänen uskonsa näkyvä ilmentymä, sillä silloin hän sovelsi sitä jumalallista kaavaa, joka kuuluu Jumalan kansalle silloin, kun he joutuvat pimeyteen.

Pahan vallan pimeys saartaa ne, jotka laiminlyövät rukouksen. Vihollisen kuiskatut kiusaukset houkuttelevat heitä syntiin; ja kaikki tämä johtuu siitä, etteivät he käytä niitä etuoikeuksia, jotka Jumala on heille antanut rukouksen jumalallisessa asetuksessa. Miksi Jumalan poikien ja tytärten tulisi olla haluttomia rukoilemaan, kun rukous on uskon kädessä oleva avain, jolla avataan taivaan aarreaita, johon Kaikkivaltiaan rajattomat varat on talletettu? Ilman lakkaamatonta rukousta ja valpasta vartioimista olemme vaarassa tulla huolimattomiksi ja poiketa oikealta tieltä. Vastustaja pyrkii lakkaamatta tukkimaan tien armoistumisen luo, ettemme vakavan anomisen ja uskon kautta saisi armoa ja voimaa vastustaa kiusausta.” Steps to Christ, 94.

Nebukadnessarin yöllisen unen sisällön pimeyden ahdistamana Daniel liittyi kolmen toverinsa kanssa yhteen ja rukoili.

Sitten Daniel meni kotiinsa ja ilmoitti asian Hananjalle, Miisaelille ja Asarjalle, tovereilleen, jotta he anoisivat laupeutta taivaan Jumalalta tämän salaisuuden tähden, ettei Daniel tovereineen hukkuisi yhdessä muiden Babylonin viisaiden kanssa. Silloin salaisuus ilmoitettiin Danielille yönäyssä. Niin Daniel kiitti taivaan Jumalaa. Daniel lausui ja sanoi: Kiitetty olkoon Jumalan nimi iankaikkisesta iankaikkiseen, sillä viisaus ja voima ovat hänen. Hän muuttaa ajat ja ajankohdat, syökee kuninkaat vallasta ja asettaa kuninkaat valtaan; hän antaa viisautta viisaille ja tietoa ymmärtäväisille. Hän paljastaa syvät ja salatut asiat; hän tietää, mitä pimeydessä on, ja valo asuu hänen tykönänsä. Sinua minä kiitan ja ylistän, sinä minun isieni Jumala, joka olet antanut minulle viisautta ja voimaa ja nyt ilmoittanut minulle sen, mitä sinulta pyysimme; sillä sinä olet nyt ilmoittanut meille kuninkaan asian. Daniel 2:17–23.

Sitten Daniel palkittiin Häneltä, joka ”tietää, mitä pimeydessä on”. Sunnuntailainsäädäntöä edistävä liike etenee pimeydessä, ja niiden, jotka ovat tunnustautuneet nauttimaan jumalallista ravintoa, tulee havaita pedon kuvan muodostuminen, joka valmistelee uskonnollisen ja poliittisen perustan paavillisen vallan merkin toimeenpanemiselle.

Danielin toinen luku ei yksinomaan yksilöi toisen enkelin historiaa milleriittien historiassa, vaan vielä suoranaistemmin se havainnollistaa toisen enkelin historiaa kolmannen enkelin liikkeessä.

Nebukadnessarin kuvapatsasta koskevan unen koetuksessa edustuu pedon kuvan koetus. Jumalan kansan profeetalliset askeleet heidän herätessään lähestyvän sunnuntailain elämää ja kuolemaa koskeviin olosuhteisiin osoitetaan hyvin täsmällisesti Danielin ja Ilmestyskirjan kirjoissa.

Daniel edustaa sen historian sanansaattajaa, jossa kuvapatsasunen elämän tai kuoleman sanoma lähtee liikkeelle. Hän pysyy sillä ruokavaliolla, jonka hän on tullut ymmärtämään, ja uskossa hän lausuu, että Jumala voi tehdä näyn tunnetuksi, mutta hän pyytää aikaa. Aika on viipymisen aika. Viipymisen ajan päättyessä hänelle annetaan tieto siitä, mitä Nebukadnessarin pimeässä unessa oli, mutta ei ainoastaan sitä. Hän ei ainoastaan saa ymmärrystä kuvapatsasunesta, joka on pedon kuvaa ja siihen liittyvää koetusta kuvaava esikuva, vaan hän myös ylistää Jumalaa viipymisen ajan lopussa siitä, että Jumala ”antaa viisaille viisautta ja ymmärtäväisille tietoa. Hän paljastaa syvät ja salatut asiat; hän tietää, mitä pimeydessä on, ja valo asuu hänen tykönänsä.”

Daniel asettaa tässä ylistyksensä siihen yhteyteen, että on tapahtunut ”tiedon lisääntyminen”, sillä hän, joka kahdennessatoista luvussa osoittaa, että ”viisaat” ymmärtävät ”tiedon lisääntymisen”, ylistää myös Jumalaa siitä, että Hän oli antanut ”viisautta” ja ”tietoa” ”viisaille”. Hän viittaa suoraan viisaisiin neitsyihin ja yhdistää oman aikansa viipymisen aikaan. Hän sijoittaa toisessa luvussa olevan vertauskuvan suoraan Matteuksen kahdenkymmenennenviiden luvun viipymisen ajan täydelliseen täyttymykseen kolmannen enkelin liikkeessä. Vielä merkittävämpi on se tosiasia, että Ilmestyskirja osoittaa, että juuri ennen armonaikansa päättymistä Johannesta käskettiin olemaan sinetöimättä Danielin ja Ilmestyskirjan kirjojen profetioiden sanoja, sillä ne ovat sama kirja.

Ja hän sanoo minulle: Älä sinetöi tämän kirjan profetian sanoja, sillä aika on lähellä. Vääryyttä tekevä tehkööän edelleen vääryyttä, ja saastainen saastukoon edelleen, ja vanhurskas harjoittakoon edelleen vanhurskautta, ja pyhä pyhittyköön edelleen. Ilmestys 22:10, 11.

Aika, jolloin Danielin ja Ilmestyskirjan profetiat on avattava, on kymmenen neitsyen vertauksen viivytyksen aika, ja tuota aikaa kuvataan Danielin pyynnöllä saada aikaa. Hänen pyyntöään saada aikaa seurasi rukous, jonka on tapahduttava ennen kuolleiden kuivien luiden ylösnousemusta. Sinä ajanjaksona, jolloin tiedon lisääntyminen ja pimeyden peittämän unikuvan ymmärtäminen paljastettiin, Jumala teki Danielille jotakin muutakin. ”Hän paljastaa syvät ja salatut asiat.” Keskiyön huudon historian salattu asia on Ilmestyskirjan profetia, joka avataan juuri ennen kuin koetus aika päättyy. Tuo ”syvä ja salattu” asia on ”totuus”.

Totuudesta tulee se profeetallinen avain, joka avataan Danielin edustamalle sanansaattajalle ja joka mahdollistaa ”seitsemän ukkosen” kätketyn historian tunnistamisen. Kätketty historia on kolmen tienviitan historia. Ensimmäinen on pettymys ja viimeinen on pettymys, niin kuin milleriläisessä historiassa havainnollistetaan. Heprealainen sana, joka on käännetty sanalla ”totuus”, on ”Ihmeellisen Kielitieteilijän” muodostama heprean aakkoston ensimmäisen, kolmattatoista ja viimeisen kirjaimen yhdistelmästä. Jeesus on ensimmäinen ja viimeinen, ja Hän on ”totuus”. Sen sanan rakenne, jonka ”Ihmeellinen Kielitieteilijä” muodosti, osoittaa ne kolme profeetallista tienviittoa, jotka ovat ”seitsemän ukkosen” kätketty historia ja jotka oli määrä sinetöidä siihen asti, kunnes Daniel pyysi ”aikaa” ja meni rukoilemaan.

18. heinäkuuta 2020 koettu pettymys oli ensimmäinen tienviitta, ja se havainnollistaa pettymystä, joka liittyy kolmesta tienviitasta viimeiseen, joka on sunnuntailaki. Keskimmäinen kirjain, kolmastoista kirjain, on kapinan vertauskuva, ja se on seitsemän ukkosen salatun historian keskimmäisen tienviitan vertauskuva. Kapinaa edustavat tyhvät neitsyet keskiyön huudon aikana, sillä keskiyön huuto on 18. heinäkuuta 2020:n, keskiyön huudon ja pian tulevan sunnuntailain muodostaman kolmivaiheisen historian keskimmäinen tienviitta. Heti kun on keskiyö, aika siirtyy kolmanteentoista tuntiin, jolloin tyhmien neitsyiden näkyvä ilmentymä tulee osoitetuksi siinä, että he tunnistavat, ettei heillä ole kultaista öljyä.

Ilmestyskirjan yhdenentoista luvun symbolisessa ”erämaassa”, noiden ”kolmen ja puolen päivän” aikana, Jumalan kansa esitetään olevan kirouksen ”seitsemän ajan” symbolisessa historiassa. Tämän ajanjakson lopussa heidän tulee tunnistaa, että heidät on hajotettu, että he ovat tehneet syntiä, että heidän isänsä ovat tehneet syntiä, että he ovat vaeltaneet Jumalaa vastaan ja että Jumala on vaeltanut heitä vastaan. Tämän tunnustamisen tulee johtaa heidät rukoilemaan 3. Mooseksen kirjan kahdennenkymmenennen kuudennen luvun rukous. Tämä tunnustaminen, että heidän täytyy rukoilla 3. Mooseksen kirjan kahdennenkymmenennen kuudennen luvun rukous, on profeetallisessa sopusoinnussa Danielin rukouksen kanssa Danielin kirjan toisen luvun yhteydessä, ja sitä havainnollistaa Danielin rukous yhdeksännessä luvussa. Syy siihen, että Daniel rukoili 3. Mooseksen kirjan kahdennenkymmenennen kuudennen luvun rukouksen yhdeksännessä luvussa, perustui siihen, että hän ymmärsi olevansa Jeremian profetian mukaisten Jumalan kansan vankeuden seitsemänkymmenen vuoden lopussa.

Nu samoj sepdek jaroj reprezentas la historion de la sigelado de la popolo de Dio. Tiuj sepdek jaroj reprezentas la purigadon de Malahiĉ ĉapitro tri kaj la du purigadojn de la templo fare de Kristo. Ili reprezentas la historion de la provo de la bildo de la besto. Tiu historio komenciĝis la 11-an de septembro 2001 kaj finiĝas ĉe la baldaŭ venonta dimanĉa leĝo. Je la fino de tiu simbola sepdekjara periodo, Daniel serĉas “prokrastan tempon”, por ke li povu preĝi. Lia preĝo estis respondita, kiam la fina sekreto de profetaĵo estis malkaŝita al li. Tiu malkaŝo venis dum la veraj protestantaj homoj de Dio ankoraŭ estis en la “dezerto” dum la tempo de disĵetado post la 18-a de julio 2020. En tiu tempo la “vero” estis malkaŝita al la “voĉo kianta en la dezerto”.

Jatkamme Danielin toista lukua seuraavassa artikkelissa.

Ja Herran viha syttyi tätä maata vastaan, niin että hän toi sen päälle kaikki ne kiroukset, jotka on kirjoitettu tähän kirjaan. Ja Herra tempasi heidät pois heidän maastansa vihassa ja kiivastuksessa ja suuressa närkästyksessä ja heitti heidät toiseen maahan, niin kuin tänä päivänä on. Se, mikä on salattua, kuuluu Herralle, meidän Jumalallemme; mutta se, mikä on ilmoitettu, kuuluu meille ja meidän lapsillemme iankaikkisesti, että me noudattaisimme kaikkia tämän lain sanoja. 5. Mooseksen kirja 29:27–29.